

Fragment del llibre “Descalç sobre la terra vermella”

Francesc Escribano

“S’ha de fer política, sí senyor – insisteix amb vehemència Casaldàliga –, i no es pot fer religió veritable, sobretot religió cristiana, si no es fa també política, encara que la política no ho sigui tot. El manament primer, que al capdavant és l’únic que tenim els cristians, com va dir i fer el mateix Jesús fins a la mort, és estimar-nos els uns als altres com Ell ens va estimar, i la prova última és donar la vida i Ell va dir que havia vingut perquè hi hagués vida en abundància. Si no em preocupo de la terra, de la salut, de l’educació, de les comunicacions i fins i tot de les vacances per descansar, no m’estic preocupant de la vida humana. Perquè jo m’he de preocupar de la vida en aquest món; la vida en l’altre món és un assumpte de Déu que Ell resoldrà molt bé, perquè hi haurà vida i vida en abundància per a tots. Ara ens toca defensar la vida, millorar la vida i universalitzar la vida aquí, en aquest món. I si l’Església, el Papa, els bisbes, els capellans, les monges i tots aquells que es consideren batejats i dins l’Església no fem política, vull dir, no tirem endavant les conseqüències socials, polítiques i econòmiques que té la fe, ¿quin testimoni d’amor donem? ¿com construirem a la terra el Regne de Déu? ¿quina credibilitat tindrà el que fem i diem?”